

పరమాత్మనేనమః

శ్రీ గురుభ్యోనమః

భగవద్గీత సారాంశము

వ్యర్థంగా ఎందుకు చింతిస్తున్నావు? ఎందుకు అనవసరంగా భయపడుతున్నావు?

ఎవరు నిన్ను చంపగలరు? ఆత్మకు చావులేదు, పుట్టుకలేదు జరిగిన దానిగురించి బాధ,

జరిగిందీ, జరుగుతున్నదీ, జరగబోయేదీ, అంతా మన మంచికే. జరగబోయే దాని గురించి

ఆత్యతావద్దు. జరుగుతున్న వర్తమానం మీద శ్రద్ధ వహించు. నీదేమి పోయిందని దుఃఖిస్తున్నావు?

వెంట ఏమి తెచ్చావని నీవు పోగట్టుకున్నానని బాధ పడడానికి ? నువ్వేం ఉత్పత్తి చేసావు, అది

నాశనమైందని చింతించడానికి ? నువ్వేమీ వెంట తీసుకుని రాలేదు. సంపాదించిందో

ఇక్కడే సంపాదించావు.,. ఇవ్వడం కూడా ఇక్కడి వారికే ఇచ్చావు అంతేకాదు, తీసుకున్నది కూడా,

పరమాత్మ దగ్గర నుంచే తీసుకున్నావు. ఇవ్వడం కూడా, పరమాత్మకే ఇచ్చావు. ఖాళీ చేతులతో, వచ్చావు, తిరిగి ఖాళీ చేతులతోనే వెళ్తావు. ఈ రోజు నీదనకుంటున్నది, నిన్న వేరొకరిది, మొన్న ఇంకెవరిదో. దీనిని నీదనుకుని మురిసి పోతున్నావు. ఈ ఆనందమే, నీ దుఃఖాలకు మూలం.

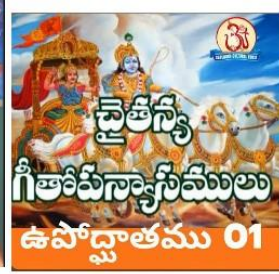
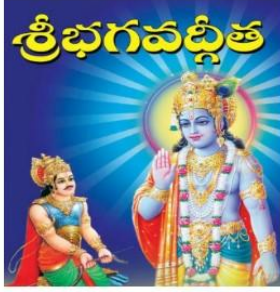
మార్పు జీవన సిద్ధాంతం. నీవు మృత్యువని భావిస్తున్నావే, నిజానికి అది జీవితం. ఒక్క క్షణంలో నీవు కోటిశ్వరుడవు కాగలవు, మరుక్షణంలో దరిద్రుడవూ కాగలవు. నాది. నీది, చిన్న, పెద్ద, స్వపర, వంటి భేద భావాల్ని తొలగించుకో, అప్పుడు అన్నీ నీవిగా, అందరూ నీవారుగా, నీవు అందరికీ చెందిన వ్యక్తిగా భావించుకోగలుగుతావు.

ఈ శరీరం నీది కాదు, నువ్వీ శరీరానికి చెందిన మనిషివీ కాదు. ఈ శరీరం అగ్ని, నీరు, గాలి, మట్టి, ఆకాశం - వీటితో తయారైంది. తిరిగి వాటిలోనే ఐక్యమైపోతుంది. కాని, ఆత్మ శాశ్వతమైనది, మరి నీ వెవరు ?

నిన్ను నీవు పరమాత్మకు అర్పితం చేసుకో. ఇదే నీకు సర్వోత్తమమైన ఆధారం. ఇది తెలిసినవారికి భయము, చింత, దుఃఖము కలుగవు..

నీవు చేసే ప్రతి పనినీ ఈశ్వరార్పితం చెయ్యి. ఇలా చేయడం వలన నీకు సదా జీవన్ముక్తికి సంబంధించిన అనందం కలుగుతుంది.

(కృష్ణం వందే జగద్గురుమ్)

పరమార్థమను:

భగవద్గీత సారాంశము

(శ్రీ గురుభ్యోనమః)

- * వ్యర్థంగా ఎందుకు బంధిస్తున్నావు? ఎందుకు అనవసరంగా భయపడుతున్నావు? ఎందు నిన్ను బంధించారు? అట్లుకు బాధపడకు, ప్రజ్ఞా వేడు.
- * జరిగినది, జరుగుతున్నది, జరగబోయేది, అంతా మన ముందుకే. జరిగిన దానిని గురించి బాధ, జరగబోయే దానిని గురించి అప్రతాప వద్దు. జరుగుతున్న పరమార్థం మీదే క్రమం వేయించు.
- * విశేషం చెబుతుంది దుఃఖిస్తున్నావు? వెంట ఏమి తెచ్చవని నిన్ను పోషిస్తున్నావని బాధపడడానికి? మువ్వం ఉన్నది చెప్పావు, అది నీవేనని చెప్పవని బంధించడానికి? మువ్వమీద నీవు తీసుకుని రావేదు. సంపాదించుకో, ఇక్కడే సంపాదించుకో. ఇవ్వడం కూడా ఇక్కడి వారికే ఇచ్చావు. అంతేకాదు, తీసుకున్నది కూడా, ఈయన దగ్గరనుంచే (పరమార్థం) తీసుకున్నావు. ఇవ్వడం కూడా, ఈయనకే ఇచ్చావు. భాగ్యం చెడుతో వచ్చింది, అదిగో భాగ్యం చెడులతోనే వెళ్తున్నావు. ఈ కలు నీ దనుకున్నావు, నిన్ను వెదాకరించి, మున్న ఇంతవరకే. దీనిని నీదనుకుని మురిసిపోతున్నావు. ఈ అనందము, నీ దుఃఖాలకు మూలం.
- * మాట్లాడు బోధన సిద్ధాంతం. నిన్ను ముచ్చటవని భావిస్తున్నావే, నిజానికి అది బోధన. పెక్కు క్షణాలలో నిన్ను కోటి క్షణాలు కాలపు, మరుక్షణాలలో దరిద్రుడు కాలపు. నాని-నీని, బన్న-పెద్ద, పు-పద, వంటి భద-భావాన్ని చాలించుకో, అప్పుడు అన్నీ నీవేనా, అందరూ నీవేనా, నిన్ను అందరికీ చెందిన వ్యక్తిగా భావింపుకోగలుగుకో.
- * ఈ కరణం నీది కాదు, మువ్వ కరణానికి చెందిన మనిషిని కాదు. ఈ కరణం అన్నీ, నీరు, నాలి, మట్టి, ఆకాశం - వీటితో ఏర్పడింది. అదిగో వాటితోనే ఏర్పడిపోతుంది. కానీ, అట్లు కావ్వలమైనది, మరి నీవెవరు?
- * ఎన్ను నిన్ను పరమాత్మకు అర్పించు చెనుకో. ఇదే నీకు సర్వోత్తమమైనది. అదిగో. ఇది తెలిసినవారికి భయము, బంధం, దుఃఖము కలుగును.
- * నిన్ను చేసే ప్రతి పనినీ ఈశ్వరాభిషేకం చెప్పు. ఇలా చేయడం మన నీకు సదా సుఖమిచ్చుకొని సంబంధించిన అనందం కలుగుతుంది.

(కృష్ణం వందే భగవద్గురుమ్)

